WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Julian

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
J	J van Jachthaven	8
U	U van Uitkijktoren	16
L	L van Laarzenpad	23
I	I van Imkerij	30
A	A van Appelboomgaard	37
N	N van Naaldbos	44
	Alle letters thuis	50
	Jouw dierenlijst	55
	Oorkonde	56
	Antwoorden	57

Een duif op het hek

Het was een zonnige ochtend. Julian schommelde in de tuin, zo hoog als hij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Julian remde af met zijn voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Julian?’ Julian viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Julian. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

JULIAN

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

J van Jachthaven

Ze stonden op een steiger in een jachthaven. Overal lagen bootjes, met hoge masten die zachtjes tingelden in de wind. Ting, ting, ting. Het water klotste tegen de steigers. ‘Pas op bij de rand,’ zei Pluim.

Julian bleef netjes midden op de steiger. Een zeilboot voer langzaam de haven uit. Een meisje aan boord zwaaide. Ze had een oranje zwemvest aan. Julian zwaaide terug.

Op een paaltje zat een grote witte vogel met grijze vleugels. Hij had een gele snavel met een rode stip erop. ‘Een zilvermeeuw,’ zei Pluim. Hij ging een stapje achter Julian staan. De meeuw keek naar de jaszak van Julian.

Daar zat een boterham in. ‘Hij heeft mijn boterham gezien,’ zei Julian. ‘Meeuwen zien alles,’ zuchtte Pluim. ‘Zeker als het eetbaar is.’ ‘Ik geef hem niks,’ zei Julian. ‘Meeuwen moeten zelf hun eten zoeken.’

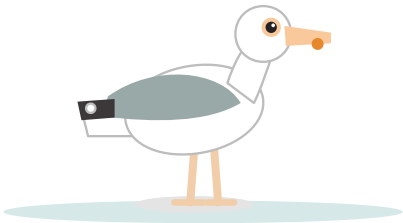
Pluim knikte. ‘Weet je waarom hij die rode stip heeft? Een jong meeuwtje pikt tegen die stip. Dan weet de vader of moeder: mijn jong heeft honger.’ ‘Een deurbel op zijn snavel!’ zei Julian. ‘Precies,’ zei Pluim. ‘Dat heeft een Nederlandse onderzoeker lang geleden ontdekt.’

De meeuw schreeuwde: ha-ha-ha-ha! Toen vloog hij weg over de masten. ‘Hij lacht me uit,’ mopperde Pluim. ‘Hij lacht naar je,’ zei Julian.

Echt waar!

De zilvermeeuw

Een jong zilvermeeuwtje pikt tegen de rode stip op de snavel van zijn ouder. Dan weet de ouder: ik moet eten geven. Dat ontdekte de Nederlandse onderzoeker Niko Tinbergen.

Zo groot	55 tot 67 centimeter
Eet graag	van alles: mosselen, kokkels, krabbetjes, wormen en ook afval
Zo herken je hem	een rode stip op de gele snavel

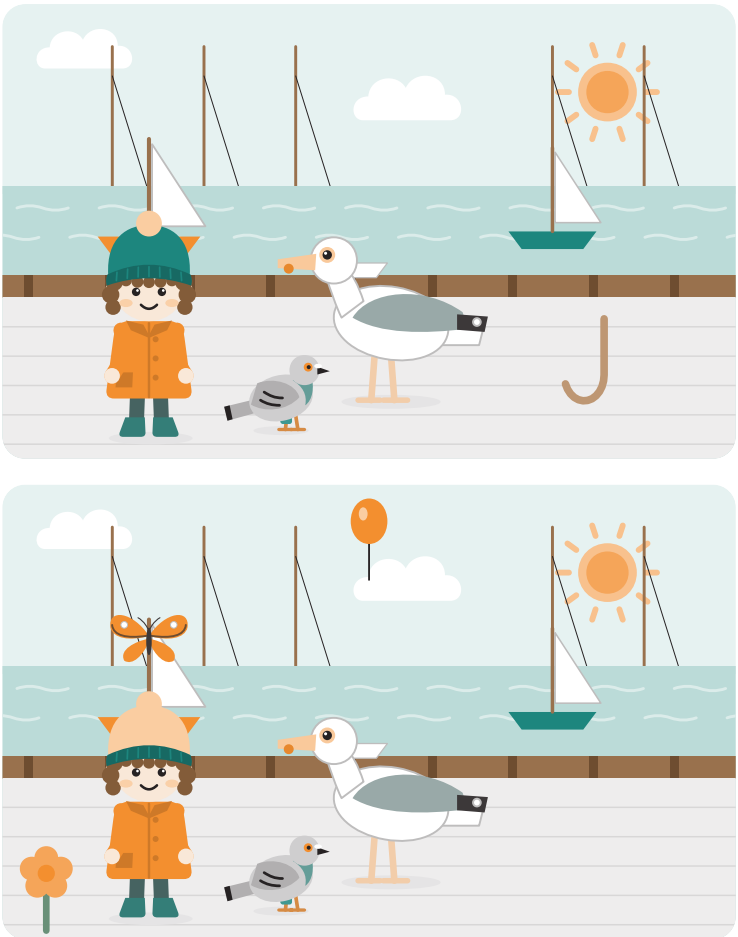
Raadsel: wie ben ik?

Ik ben wit met grijze vleugels. Op mijn gele snavel zit een rode stip. Wie ben ik?

Kijk achterin, op p. 57.

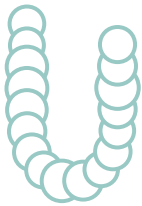
Zie jij de verschillen?

Kijk heel goed. In het onderste plaatje van de jachthaven zijn 5 dingen veranderd. Welke?

Kijk achterin, op p. 58.

Schrijf de U

Bij de uitkijktoren vond Julian de U van wolkjes. Schrijf hem nu zelf: eerst over de grijze letters, dan op de lege lijn.

U U U U U

u u u u u u

Uitkijktoren

Kleur het vakje waar de U in jouw naam staat.

J	U	L	I	A	N

I van Imkerij

‘Hou je muts vast!’ riep Pluim. Julian legde zijn vinger op het rondje, en woesj, daar gingen ze. Ze stonden bij een imkerij. Tussen de bloemen stonden houten kastjes op een rij. Het gonsde. ‘Een imker houdt bijen,’ zei Pluim. ‘In die kasten wonen ze.’

Bij de kasten stond een imker met een hoed met een gaasje ervoor. Ze zwaaide. ‘Blijf maar hier staan,’ riep ze. ‘Dan staan jullie niet in de weg van de bijen.’ Julian snoof de geur op.